# РЕШЕНИЯ

## РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2022/1633 НА СЪВЕТА

**от 20 септември 2022 година**

**за изменение на Решение за изпълнение (ЕС) 2020/1343 за предоставяне на временна подкрепа на Република България съгласно Регламент (ЕС) 2020/672 с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) 2020/672 на Съвета от 19 май 2020 г. за създаване на Европейски инструмент за временна подкрепа с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредни обстоятелства (SURE) вследствие на избухването на COVID-19 ([1]), и по-специално член 6, параграф 1 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

(1) По искане на България от 7 август 2020 г. Съветът — посредством Решение за изпълнение (ЕС) 2020/1343 ([2]) — отпусна финансова помощ на България под формата на заем с максимален размер от 511 000 000 EUR с максимален среден срок до падежа от 15 години и със срок на разполагаемост от 18 месеца, с която да допълни националните усилия на България за преодоляване на въздействието от избухването на COVID-19 и на неговите социално-икономически последици за работниците и самостоятелно заетите лица.

(2) Заемът трябваше да се използва от България за финансиране на схемите за подпомагане на работата на непълно работно време и подобни мерки, посочени в член 3 от Решение за изпълнение (ЕС) 2020/1343.

(3) Избухването на COVID-19 продължава да блокира значителна част от работната сила в България. Това доведе до повтарящо се внезапно и съществено увеличение на публичните разходи в България, свързани с мярката, посочена в член 3, буква б) от Решение за изпълнение (ЕС) 2020/1343.

(4) Избухването на COVID-19 и предприетите от България през 2020 г., 2021 г. и 2022 г. извънредни мерки за спиране на разпространението на вируса и на социално-икономическите и свързаните със здравето последици от него се отразиха и все още се отразяват изключително сериозно на публичните финанси. През 2020 г. дефицитът по консолидирания държавен бюджет и консолидираният държавен дълг на България достигнаха съответно 4,0 % и 24,7 % от брутния вътрешен продукт (БВП) и се увеличиха съответно на 4,1 % и 25,1 % от БВП към края на 2021 г. Според прогнозата на Комисията за България от пролетта на 2022 г. към края на 2022 г. дефицитът по консолидирания държавен бюджет се очаква да достигне 3,7 % от БВП, а консолидираният държавен дълг — 25,3 % от БВП. Очаква се БВП на България да нарасне с 2,1 % през 2022 г.

(5) На 23 юни 2022 г. България поиска допълнителна финансова помощ от Съюза в размер на 460 170 000 EUR с цел да продължи да допълва националните си усилия, предприети през 2020 г., 2021 г. и 2022 г. за преодоляване на въздействието от избухването на COVID-19 и неговите социално-икономически последици за работниците. По-конкретно България удължи още действието на схемите за подпомагане на работата на непълно работно време и подобни мерки, посочени в съображение 6.

([1]) ОВ L 159, 20.5.2020 г., стр. 1.

([2]) Решение за изпълнение (ЕС) 2020/1343 на Съвета от 25 септември 2020 г. за предоставяне на временна подкрепа на Република България съгласно Регламент (ЕС) 2020/672 с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19 (ОВ L 314, 29.9.2020 г., стр. 10).

(6) Удължените компенсации на работодателите се предоставят на предприятия, които поради избухването на COVID-19 са изпитали намаление на приходите от поне 30 % поради ограничения, наложени върху дейността им, между 13 март 2020 г. и 31 декември 2020 г. Работодателите трябва да запазят заетостта на работниците и служителите за периода на участието в мярката и за същия период след това. Месечните компенсации за допустимите предприятия са в размер между 50 и 60 % от осигурителния доход на работниците и служителите в зависимост от размера на намалението на приходите. Тази мярка представлява удължаване на мярката, описана в член 3, буква б) от Решение за изпълнение (ЕС) 2020/1343, съгласно предвиденото в Постановление № 151 на Министерския съвет от 3 юли 2020 г., изменено и допълнено с Постановление № 278 от 12 октомври 2020 г., Постановление № 416 от 30 декември 2020 г., Постановление № 93 от 18 март 2021 г., Постановление № 213 от 1 юли 2021 г., Постановление № 322 от 7 октомври 2021 г., Постановление № 482 от 30 декември 2021 г. и Постановление № 40 от 31 март 2022 г. ([3])

(7) България изпълнява условията по член 3 от Регламент (ЕС) 2020/672 за отправяне на искане за финансова помощ. България предостави на Комисията подходящи доказателства, че считано от 1 февруари 2020 г., нейните извършени и планирани публични разходи са се увеличили с 1 015 050 000 EUR в резултат на националните мерки за справяне със социално-икономическите последици от избухването на COVID-19. Това представлява внезапно и съществено увеличение, тъй като е свързано с удължаване или изменение на съществуващите национални мерки, пряко свързани със схемите за подпомагане на работата на непълно работно време и подобни мерки, които обхващат значителна част от предприятията и работната сила в България. България възнамерява сама да финансира 43 880 000 EUR от увеличения размер на разходите.

(8) В съответствие с член 6 от Регламент (ЕС) 2020/672 Комисията се консултира с България и провери внезапното и съществено увеличение на извършените и планираните публични разходи, пряко свързани с посочените в искането от 23 юни 2022 г. схеми за подпомагане на работата на непълно работно време и подобни мерки.

(9) Поради това на България следва да се предостави финансова помощ, за да ѝ се съдейства да се справи със социално-икономическите последици от тежкия икономически шок, причинен от избухването на COVID-19. Комисията следва да взема решенията относно падежа, размера и отпускането на траншовете и вноските в тясно сътрудничество с националните органи.

(10) Тъй като срокът на разполагаемост, посочен в Решение за изпълнение (ЕС) 2020/1343, е изтекъл, е нужен нов срок на разполагаемост за допълнителната финансова помощ. Срокът на разполагаемост за финансовата помощ, предоставена с Решение за изпълнение (ЕС) 2020/1343, следва да бъде удължен с 21 месеца и поради това общият срок на разполагаемост следва да бъде 39 месеца, считано от първия ден след датата, на която поражда действие Решение за изпълнение (ЕС) 2020/1343.

(11) България и Комисията следва да вземат предвид настоящото решение в споразумението за заем, посочено в член 8, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2020/672.

(12) Настоящото решение следва да не засяга резултата от евентуални процедури относно нарушения на функционирането на вътрешния пазар, които биха могли да бъдат открити, по-специално по силата на членове 107 и 108 от Договора. То не отменя посоченото в член 108 от Договора изискване към държавите членки да уведомяват Комисията за случаите на евентуална държавна помощ.

(13) България следва редовно да уведомява Комисията за изпълнението на планираните публични разходи, за да ѝ позволи да прецени доколко те са били изпълнени от България.

(14) Решението за предоставяне на финансова помощ се взима с отчитане на съществуващите и очакваните нужди на България, както и на исканията за финансова помощ съгласно Регламент (ЕС) 2020/672, които вече са представени или за които е планирано да бъдат представени от други държави членки, при прилагане на принципите на равно третиране, солидарност, пропорционалност и прозрачност,

([3]) Обн. ДВ, бр. 60 от 7 юли 2020 г., изм. и доп. ДВ, бр. 89 от 16 октомври 2020 г., доп. ДВ, бр. 110 от 29 декември 2020 г., изм. ДВ, бр. 2 от 8 януари 2021 г., изм. и доп. ДВ, бр. 24 от 23 март 2021 г., изм. и доп. ДВ, бр. 56 от 6 юли 2021 г., изм. и доп. ДВ, бр. 85 от 12 октомври 2021 г., доп. ДВ, бр. 97 от 19 ноември 2021 г., изм. ДВ, бр. 1 от 4 януари 2022 г., изм. ДВ, бр. 27 от 5 април 2022 г.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

*Член 1*

Решение за изпълнение (ЕС) 2020/1343 се изменя, както следва:

1) Член 2 се изменя, както следва:

а) параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. Съюзът отпуска на България заем с максимален размер 971 170 000 EUR. Максималният среден срок до падежа на заема е 15 години.

2. Срокът на разполагаемост на предоставената с настоящото решение финансова помощ е 39 месеца, считано от първия ден след датата, на която настоящото решение поражда действие.“;

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Отпускането на първия транш зависи от влизането в сила на споразумението за заем, посочено в член 8, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2020/672. Всеки следващ транш се отпуска в съответствие с условията на посоченото споразумение за заем — или, когато е приложимо, зависи от влизането в сила на допълнение към него — или на изменено споразумение за заем, сключено между България и Комисията, което заменя първоначалното споразумение за заем.“;

2) Член 3 се заменя със следното:

„*Член 3*

България може да финансира следните мерки:

а) компенсации за работодателите, както е предвидено в „Постановление № 55 на Министерския съвет от 30 март 2020 г.“;

б) средства за запазване на заетостта за работодателите, както е предвидено в Постановление № 151 на Министерския съвет от 3 юли 2020 г., изменено и допълнено с Постановление № 278 от 12 октомври 2020 г., Постановление № 416 от 30 декември 2020 г., Постановление № 93 от 18 март 2021 г., Постановление № 213 от 1 юли 2021 г., Постановление № 322 от 7 октомври 2021 г., Постановление № 482 от 30 декември 2021 г. и Постановление № 40 от 31 март 2022 г.“;

3) Член 4 се заменя със следното:

„*Член 4*

1. България уведомява Комисията до 30 март 2021 г. и на всеки шест месеца след тази дата за изпълнението на планираните публични разходи, докато тези разходи не бъдат изцяло изпълнени.

2. Когато мерките, посочени в член 3, се основават на планирани публични разходи и са били предмет на решение за изпълнение за изменение на настоящото решение, България уведомява Комисията в срок от шест месеца от датата на приемане на това решение за изпълнение за изменение и на всеки шест месеца след това за изпълнението на планираните публични разходи, докато тези разходи не бъдат изцяло изпълнени.“

*Член 2*

Адресат на настоящото решение е Република България.

Настоящото решение поражда действие в деня на нотифицирането му на неговия адресат.

*Член 3*

Настоящото решение се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 20 септември 2022 година.

*За Съвета*
*Председател*
М. ВЕК